

РЕШЕНИЕ

№ 385

гр. Бургас, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,

в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: П. К. Георгиева Върбанова
Кристиян Ант. Попов

като разгледа докладваното от Кристиян Ант. Попов Въззивно гражданско дело № 20232100500169 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 463 ГПК, вр. чл. 278 ГПК.

Образувано е по жалба подадена от вискателя С. А. Б. с ЕГН *****, против всички разпределения, предявени на 15.12.2022 г. по изп. дело № 217/2018 г. на ЧСИ Д.Н.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на извършеното разпределение. На първо място се посочва, че ЧСИ не е изпълнил в пълнота указанията на Бургаския апелативен съд в решението по гр.д. № 298/2022 г., тъй като постановявайки няколко отделни разпределения като краен резултат бил достигнал до дължимост на сумата от 162 056.43 лв. за НАП, вместо удостоверените 58 299.20 лв. и не бил разпределил нищо в полза на хирографарните кредитори. Във всеки последващ протокол ЧСИ бил разпределял в своя полза разноси по изпълнението, които били общи за шестте имота и били удовлетворени изцяло още с разпределението на сумата от първия имот. Жалбоподателят е посочил как следва да се разпределят получените парични средства според него, при което привилегированите вискатели били изцяло удовлетворени със сумата общо 16 334.85 лв. от подлежащите на разпределение 39 800 лева, като оставащите 23 465.15 лв. подлежали на разпределяне между хирографарните кредитори по съразмерност. Жалбоподателят твърди, че по настоящото изпълнително дело вискателят С. Б. надлежно бил предявил допълнителни свои вземания срещу длъжника „*****“ ЕООД в размер на 3 317 167.58 лева, които следвало да се прибавят към посочените в разпределението 2 150 009.63 лв.

С допълнителна молба жалбоподателят излага съображения, че по изпълнително дело № 644/2019 г. на ЧСИ Б. на 10.02.2023 г. е предявено и влязло в сила разпределение в което държавата не е заявила вземания срещу длъжника „*****“ ЕООД. Това обстоятелство налагало цялостно преизчисляване на вземанията на жалбоподателя, таксите, разноските, както и дължимата за довносяне сума, поради което се иска връщане на делото на ЧСИ за постановяване на ново разпределение. Представено е Удостоверение с изх. № 05768/24.02.2023 г. издадено от ЧСИ И. Б. по изп. д. № 990/2015 г.

Не са постъпили е възражения срещу жалбата от ответните страни.

Постъпили са мотиви от ЧСИ. Изложени са аргументи в подкрепа на извода за законосъобразност на извършеното разпределение. Приложено е копие на изпълнителното дело.

След извършена служебна проверка, съдът намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 462, ал. 2 ГПК, от процесуално легитимирано лице и отговаря на изискванията на закона.

След преценка на твърденията на страните въз основа на закона и събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Изпълнително дело №2018***0400217 по описа на ЧСИ Д.Н. с рег.№ *** и район на действие БОС, е образувано с Постановление от 07.03.2018г., по изпълнителни листи, издадени по т.д.№ 306/2014 г. по описа на ПОС, в полза на А. С. Б., П. А. Д. и С. А. Б., срещу „*****“ – ЕООД – гр.Карлово, относно присъдени в полза на вискателите парични суми, както следва: в полза на А. С. Б. - сумата от 1150000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.04.2014г. до окончателното изплащане и сумата от 61700 лева, представляваща разноси по делото; в полза на С. А. Б. сумата от 1150000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.04.2014г. до окончателното изплащане и сумата от 61360 лева, представляваща разноси по делото; в полза на П. А. Д. сумата от 1150000 лева – всички главници - представляващи стойността на дружествения дял, дължима при прекратяване на участието като съдружник в дружеството, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.04.2014г. до окончателното изплащане и сумата от 61000 лева, представляваща разноси по делото.

С определение № 623/31.03.2014г. по търг. дело № 368/2014г. Апелативен съд – Пловдив е допуснал обезпечение на горепосочените икове против „*****“, чрез налагане на възбрана върху собствените на дружеството недвижими имоти, находящи се в к. к. „Слънчев бряг“, община Несебър, както следва:

1. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор **** с площ от 33,87 кв. м., находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг - запад“, „*****“;

2. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** с площ от 50,94 кв. м., находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг - запад“, „-*****с“, бл. Г, ет. 5, ап.30;

3. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** с площ от 38,67

кв. м., находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг - запад“, „-*****с“, ет. 3, ап.11;

4. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 51500.505.29.2.16 с площ от 57,92 кв. м., находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг“, сграда „*****“, ет.1, ап.1-03;

5. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 51500.506.637.4.32, с площ от 48,84 кв. м. находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг - запад“, „-*****с“, бл. Г, ет. 5, ап.32;

6. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 51500.506.637.4.9 с площ от 42,86 кв. м., находящ се в гр. Несебър, к.к. „Слънчев бряг - запад“, „-*****с“, бл. Г, ет. 2, ап.9;

На 12.08.2014г. имотите, възбранени с обезпечителната мярка, са апортирани от „*****“ ЕООД в имуществото на „****“ ООД.

На 21.11.2018г. А. С. Б. и П. А. Д. са прехвърлили вземанията си по изпълнителните листи, издадени в тяхна полза на цесионера С. А. Б. и ЧСИ е прекратил изпълнителното производство по отношение на вискателите П. А. Д. и А. С. Б..

По изпълнителното дело са присъединени като вискатели Н. Ф. Д., Н. В. Д. и Л. И. В..

Държавата в лицето на НАП и Община Несебър са присъединени по право вискатели по изпълнителното дело за публичните вземания спрямо дружеството – длъжник.

След проведена публична продажба не гореописаните недвижими имоти са възложени на вискателя С. А. Б. и е извършено Разпределение на суми по чл.495 ГПК изх.№26222/01.07.2021г. Същото е отменено с Решение №17/08.02.2022г. по ВГД №33/22г. по описа на Апелативен съд Бургас. Делото е върнато на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение.

При извършеното ново разпределение от 07.04.2022 г. съдебният изпълнител е изпълнил дадените в отменителното решение на БАС указания, като предвид привилегията по чл.136, ал.1, т.6 ЗЗД е разпределил за вискател НАП 159 361.51 лв. от събраната за разпределение обща сума от 186 452 лв., постъпили от проданта на шест самостоятелни обекта в сграда в гр.Несебър, к.к.„Слънчев бряг-запад“, „-*****с“, собственост на „****“ ЕООД, придобило имотите чрез апортна вноска от длъжника „*****“ ЕООД след вписана обезпечителна мярка „възбрана“ по чл.397, т.1 ГПК по искане на вискателя Ст.Б. и цедиралите в негова полза свои вземания П.Д. и А.Д..

Това разпределение също е отменено с влязло в сила Решение № 149/01.09.2022г. по в. гр. д. 298/2022г. по описа на Апелативен съд Бургас, като са дадени указания за изготвянето на отделно разпределение за всеки самостоятелен обект или ако същото е в един акт да е конкретно посочено от съответната сума от проданта на конкретен имот каква част от вземанията на вискателите се погасява.

На 03.11.2022 г. по изпълнителното дело е представен договор от 15.10.2022 г. за дарение на вземане с цедент А. С. Б. и цесионер С. А. Б..

Дарена е половината от вземанията на цедента спрямо длъжника „*****“ ЕООД, произтичащи от изпълнителни листи, по които тече изпълнение по ИД № 990/2015 г. на ЧСИ И. Б. с район Бургаски окръжен съд. Представени са и уведомления за цесията адресирани до длъжника.

На 15.12.2022 г. ЧСИ е постановил нови шест броя разпределения, които се обжалват пред настоящата инстанция.

Пред настоящата инстанция е представено Удостоверение с изх. № 05768/24.02.2023 г. издадено от ЧСИ И. Б. по изп. д. № 990/2015 г. се установява, че по това изпълнителното дело „*****“ ЕООД дължи на Ст.Б. и П.Д. 2 068 700 лв, ведно със законна лихва 1 323 673,78 лв., неолихвяеми суми в размер на 273,60 лв, и разноски в размер на 4070,14 лв.

С оглед така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Разпределението по чл. 495 ГПК е изключение от общия уреден случай на разпределение в хипотезата на чл. 460 ГПК. В случаите на чл. 495 ГПК е извършено предварително разпределение на бъдещи суми –тези, които ЧСИ посочва, че се дължат от обявления за купувач взыскател за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите взыскатели, или, ако взыскателят е само един –сумата, с която цената надминава вземането на взыскателя-купувач/което определя и дължимата за изплащане сума на длъжника за имота, който е продаден /. Тази специална хипотеза се налага, тъй като взыскателят, който участва като купувач в публичната продажба, не внася предложената от него цена в срока по чл. 492, ал. 3 ГПК, а на осн. чл. 495 ГПК това му задължение се прихваща с вземането му към длъжника при спазване на привилегиите по чл. 136 ЗЗД. Това прихващане предполага и постановяване на нарочен акт на съдебния изпълнител, в който да бъде отразена припадащата се на самия взыскател част, с която се прихваща неговото вземане към длъжника, вземанията към всички останали взыскатели, а ако цената е недостатъчна – и размера на погасяванията съобразно привилегиите, вкл. и с определяне на дължимите такси и разноски на всеки от взыскателите и съдебния изпълнител. С влизане в сила на това предварително разпределение, в което се посочват горните обстоятелства, настъпва и погасителния ефект на прихващането и се стабилизира размера на задължението на взыскателя-купувач, което той следва да внесе по сметка на съдебния изпълнител. В този смисъл това разпределение, макар и предварително/и без постъпили реално суми / е същинско /макар и под условие/, защото ако след влизането му в сила взыскателят-купувач внесе определената му сума в определение срок от закона, ново разпределение не се прави. То е предпоставка съдебният изпълнител да преведе съответните припадащи се суми на другите взыскатели или на длъжника. Затова именно, макар и да е предварително, разпределението по чл. 495 ГПК и да е поставено в зависимост от сбъдването на едно условие, при сбъдването то става окончателно и с него се осъществяват всички последици, които са последици на разпределението по чл. 460 ГПК.

Основателни са възраженията в жалбата, че при изготвяне на отделните шест броя разпределения с всяко следващо такова ЧСИ не е съобразил погасената част на задължението към държавата, което е довело до

разпределяне в полза на НАП на сума много по-голяма от 58 299.20 лв., какъвто е размерът на реално дължимата сума.

Не е необходимо по настоящото изпълнително дело да бъде изготвено едно общо разпределение за да бъде спазен реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД. Дори и за всеки имот, продаден на публична продажба, да се изготвя отделно разпределение по чл. 495 ГПК, при пълно удовлетворяване на привилегирования кредитор – в случая държавата, с последващите разпределения по чл. 495 ГПК, не следва да продължава разпределянето на суми в полза на този кредитор, а следва да се пристъпи към удовлетворяване на вземанията на кредиторите със следваща по ред привилегия. В настоящия случай следва да се пристъпи към удовлетворяване на вземанията на хирографарните кредитори по съразмерност.

При спазване на тези изисквания и при определяне на сумата която купувачът-взискател следва да внесе по отделно за всеки имот, разпределението може да бъде изготвено като едно общо или като отделни разпределения за всеки имот, тъй като това не е императивно зададено от закона.

При изготвянето на отделните разпределения ЧСИ следва да посочва, каква част от общия размер на дълга остава непогасена, като с последващите разпределения се погасява остатъка. Във всяко разпределение следва да бъдат включени всички присъединени взискатели, дори и в тяхна полза да не се разпределя определена сума.

При това положение неправилно са изчислени и таксите, които ЧСИ следва да събира пропорционално на разпределената част от дълга, тъй като е изчислявана такса за дълга. В протокола за разпределението трябва да личи методологията по която ЧСИ определя размера на дължимата пропорционална такса за конкретната разпределена сума.

По отношение на останалите разноси, следва да се има предвид, че те са направени общо за шестте публични продажби и вземанията за тях трябва да се удовлетворяват съразмерно с конкретната сума предмет на отделното разпределение, като в протокола следва да се посочи, начина по който се определят вземанията за разноси и конкретното погашение което настъпва по силата на разпределението.

С тези съображения настоящата инстанция намира, че обжалваните разпределения са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

ЧСИ следва да съобрази и че С. Б. надлежно е предявил допълнителни свои вземания срещу длъжника „*****“ ЕООД, в размер на половината от вземането на А. С. Б. по изп. д. № 990/2015 г. Съобразно нормата на чл. 429, ал. 1 ГПК субективните предели на изпълнителния лист се разпростират и спрямо частните правоприемници на вземането и съдебният изпълнител е длъжен да се съобрази с извършената цесия, стига тя действително да е съобщена на длъжника. При преценяване валидността на уведомяването на длъжника ЧСИ следва да съобрази постановките на Решение № 404 от 12.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 666/2015 г.

При това положение и с оглед представеното Удостоверение с изх. № 05768/24.02.2023 г. издадено от ЧСИ И. Б. по изп. д. № 990/2015 г., с което се

установява частично погасяване на задълженията на „*****“ ЕООД настъпило след образуване на настоящото дело, поради което съдът е в невъзможност да определи точния размер на вземането на С. Б. по изп. дело № 217/2018 г. на ЧСИ Д.Н.

Предвид новонастъпилите изменения в размера на вземането на взыскателя С. Б. и оскъдните мотиви на ЧСИ за настоящата инстанция не е ясен размер на вземанията, които следва да бъдат погасявани след удовлетворяване на привилегирвания кредитор, съответно и на дължимата пропорционална такса, поради което делото следва да бъде върнато на ЧСИ за изготвяне на нови разпределения при съобразяване на указанията дадени в настоящото решение.

При постановяване на новите разпределения ЧСИ следва да съобрази и разрешението дадено в т.4 от Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. по т. д. № 2/2021 г. по описа на ВКС, според която вземането на общината за таксата „битови отпадъци“ не се ползва с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД.

Така мотивиран, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ всички разпределения, предявени на 15.12.2022 г. по изп. дело № 217/2018 г. на ЧСИ Д.Н.с рег. № *** при КЧСИ с район на действие БОС.

ВРЪЩА делото на ЧСИ Д.Н.с рег. № *** при КЧСИ с район на действие БОС, за постановяване на нови разпределения по чл. 495 ГПК и за изпълнение на указанията на съда, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Бургас в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____